

YUNUS EMRE

Yunus Emre, Anadolu'da tasavvuf akımının ve Türkçe şiirin öncülerindedir. Düşünce sisteminin temelinde sevgi vardır.

Bazı kaynaklarda Anadolu'ya gelen Türk boylarından birine bağlı olup, 1238 dolaylarında doğduğu rivayet edilirse de bu kesin değildir; tıpkı 1320 dolaylarında Eskişehir'de öldüğü yolundaki rivayetlerde olduğu gibi. Batı Anadolu'nun birkaç yöresinde "Yunus Emre" adını taşıyan ve onunla ilgili görüldüğünden "makam" adı verilen yer vardır. Bunlardan başlıcaları şöyle sıralanabilir:

Eskişehir'in Mihaliççik ilçesine bağlı Sarıköy; Karaman'da Yunus Emre Camii avlusu; Bursa; Kula ile Salihli arasında Emre Sultan köyü; Erzurum, Duzcu köyü; Isparta'nın Keçiborlu ilçesi civarı; Aksaray; Afyon'un Sandıklı ilçesi; Ordu'nun Ünye ilçesi; Sivas yakınında bir yol üstü.

Medrese eğitimi gördüğü, Arapça ve Farsça bildiği, İran ve Yunan mitolojisi ile tasavvuf ve tarihi incelediği kaynaklarda yer alır. Hacı Bektaş Veli ya da Sinan Ata'nın halifesi Şeyhi Taptuk Emre'nin dergahında hizmet etti. Taptuk Emre'nin düşüncelerini yaymak için Anadolu'yu dolaştı. Eserlerinde 1273'de Konya'da ölen, tasavvuf edebiyatının büyük ustası Mevlana Celalettin Rumî ile karşılaştığı anlaşılmaktadır.

Yunus Emre'nin şiirleri birçok araştırmacı tarafından derlenip toplanmış ve yayımlanmıştır. Günümüze kadar gelmiş en önemli eserleri Divân ve Risâletü'n-Nushiyye'dir.